

# РЕШЕНИЕ

№ 5051

гр. София, 02.08.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в**  
публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маруся Йорданова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11395** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Н. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез упълномощения адвокат М., срещу Решение № 41040-21-334/27.10.2020 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 29747 от 05.10.2020 г. г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното от Д. Н. Д. на 11.11.2019 г. здравословно увреждане.

Иска се отмяна на оспореното решение, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Посочва се, че са налице предпоставките по чл. 55 ал. 1 от КСО. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от процесуален представител и изцяло поддържа жалбата на посочените основания. Претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директор на ТП на НОИ София - град, чрез процесуален представител юрк. В. изцяло оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез адв. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. Претендира

присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък. Представя и писмени бележки.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.07.2020 г. на основание чл. 57, ал. 2 от КСО е декларирана в ТП на НОИ - С. град с декларация вх. № 606 злополука, за която е открито досие № 29747. Според декларацията злополуката е станала с Д. Н. Д., на 11.11.2019 г., на обект – [населено място], пл. България № 1НДК- книговезски цех на [фирма]. На 11.11.2019 г. Д. е била на работа, извънредно в печатницата от 09 до 19 часа дневна смяна. От началник смяна и било казано да седне на машина и да перфорира телата на календари. Тя го направила, но машината на всяко едно тяло непрекъснато е забивала и е трябвало да перфорира всяко тяло на календара и да го освобождава с една ръка, а с другата да издърпва. В 10 и 40 часа е перфорирала телата на календарите, при което показалеца на лявата ѝ ръка е попаднал в перфоратора на машината и е отрязъл част от показалеца ѝ.

На основание чл. 58, ал. 1 от КСО е извършено разследване на злополуката от представители на ТП на НОИ С. град, като резултатите от проверката са обективирани в Протокол № 50 от 23.09.2020 г. г., в който е посочено, от извършения преглед на представените от пострадалото лице и осигурителя документи, членовете на комисията са обективно възпрепятствани да установят по безспорен начин твърдението на пострадалата за станалата с нея злополука на 11.11.2019 г. в 10:40 часа в книговезски цех на [фирма].

С Разпореждане № 29747 от 05.10.2020 г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО настъпилата на 11.11.2019 г. е приело, че членовете на комисията са обективно възпрепятствани да установят по безспорен начин твърдението на пострадалата за станалата с нея злополука на 11.11.2019 г. в 10:40 часа в книговезски цех на [фирма].

В хода на административното производство, са разпитани свидетели, началник смяна Е. Д., кочто посочва, че на 11.11.2019 г. лицето не е било на работа по график и не е претърпявало трудова злополука. Според свидетелските показания на Г. Н. Г. на длъжност производствен директор, отново обяснява, че лицето Д. не е била на работа по график, а се е обадила да каже, че излиза в болничен, защото е била пострадала от битов инцидент, тъй като се е наранила с електрически уред. Според писмените обяснения на Т. П., на 11.11.2019 г. отново посочва, че лицето Д. не е била на работа.

С Разпореждане с № 29747 от 05.10.2020 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което е признато за трудова злополука претърпяното от Д. на 11.11.2019 г. здравословно увреждане е обжалвано в срока по чл. 117, ал. 2 КСО с жалба вх. № Ц 1012-21-1048/20.10.2020 г. от Д. Д.. С решение № 41040-21-334/27.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град - предмет на настоящия спор процесното разпореждане е потвърдено. Жалбата до съда е постъпила чрез административния орган с на 11.11.2020 г.

Като доказателства по делото са приети административната преписка и всички представени от страните документи в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение (30.10.2020 г.), срещу акт, който подлежи на

съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, като е спазено изискването за оспорване по административен ред.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, приложим на основание чл. 118, ал. 2 КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила, дали актът е издаден при спазване на установената в закона форма и дали същият е съобразен с целта на закона. Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 41040-21-334/27.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 29747 от 05.10.2020 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното от Д. Н. Д. здравословно увреждане.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО - директорът на съответното ТП на НОИ е компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова.

Няма спор между страните по следните факти - към 11.11.2019 г. Д. Д. е работила по трудов договор на длъжност „книговезка“, в [фирма] , в обект, [населено място], пл. „България“, № 1, НДК.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира правните си изводи: Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично (болест - § 1, т. 36 ДР на 33). Съществени белези на злополуката е, че тя представлява внезапно - непредвидено и спонтанно - увреждане на здравето, което е резултат (последица) на външно или вътрешно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. От това обстоятелство следват два извода: а) за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е "станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа", вкл. и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието; б) обстоятелството, дали са били спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова, ако тя е възникнала при възложената работа, респ. при работата, извършена в интерес на предприятието; това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, както и за евентуалната отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди; в) трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинно-следствена

връзка или само в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза. В конкретния случай от доказателствата по делото, както и проведените разпити на свидетели в административното производство се установи, че Д. Д. на 11.11.2019 г. не е била на работа в книговезки цех на [фирма]. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да опровергават установеното в административното производство. Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

В случая съдът, счита, че не е налице функционалната връзка между внезапното увреждане на здравето и изпълнението на трудовите функции от увреденото лице. Увреждането не е причинено от извършвана от Д. работа, нито от друга възложена такава от работодателя. В този смисъл са и свидетелските показания на Е. Д. и Г. Г., които напълно опровергават твърдението ѝ, че е била на работа, на 11.11.2019 г., когато е увредила здравето си. Както беше посочено по-горе трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето, станало през време на работата във връзка с извършваната работа и са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза. Неустановяването на подобна връзка пречатства определянето на злополуката като трудова, поради което правилно административният орган е приел, че в случая не е налице трудова злополука. В допълнение и след преглед на Експертизата приложена по делото, се установи, че Д. Д. е постъпила на 11.11.2019 г. в 12:42 часа и е изписана на 14.11.2019 г., като причина за нараняването е посочено, че същата е порязала на блендер показалец на лявата си ръка.

Липсва функционална връзка между настъпилото увреждане и условията на труд при осигурителя, и съответно инцидента с жалбоподателя не може да бъде приет за трудова злополука по смисъла на 55, ал. 1 от КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществяването от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100.00 лева. На третата заинтересована страна [фирма] направените разноски за адвокат в размер на 550 лева.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, VII състав,

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез упълномощения адвокат М., срещу Решение № 41040-21-334/27.10.2020 г. на

директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 29747 от 05.10.2020 г. г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяното от Д. Н. Д. на 11.11.2019 г. здравословно увреждане.

ОСЪЖДА Д. Н. Д., със съдебен адрес: със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, да заплати по сметка на ТП на НОИ – С. град, сумата в размер на 100.00 лв./сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. Н. Д. да заплати на [фирма] сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева разноски за адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: